

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 9. Telefon száma 51-66. HIRDETÉSEK ES NYILTÉRBE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVÉTELE KIADÓHIVATAL.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főmunkatárs.

valamennyi hirdetéses iroda.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 9. Telefon száma 55-88. KIRJÁRÓKAT NEM KÜLDÖNK VISSZA.

1898. HARMINCZKETTEDIK ÉVFOLYAM. 239. SZÁM. BUDAPEST, KEDD, AUGUSZTUS 30. (Left margin text)

Általános lefegyverzés.

Megilletődvé, csodálkozva figyel a művelt világ arra az ébresztő szózatra, mely az orosz cár trónjáról és az orosz külpolitika tengerpartjait át harsog a föld minden felé.

Nem csoda, ha a világ hálás méltán látja az oroszok czárjának, kinek fiatal lelkét az autokrácia legjelesebb csucsán is az uralkodói hivatásnak nemes és ideális fellegója melegíti.

használatban gyakorolhadják, mintha a legelőbb tények és a legközönségesebb igazságok iránt is elvesztették volna fogékonyágukat.

És nézzük csak nyugodt szemmel, józan ítéllettel a nemzetközi viszonyok mai állását, bizony kétségünk maradhat arról is, hogy az orosz cár dicső vállalkozása, mely első pillanatra oly ellenállhatatlannak látszik, komoly sikerre fog-e vezetni.

Mindenképp szembevetendő, hogy az orosz kormány akkor tesz nemcsak ajánlatot a világhétközös tartós megváltására, a mikor Angliának elszántan fenyegető fellépése Pekingben féltelmes közléssel hozza a két világhatalom összeütöközését.

monarchiák? Ennél ugyan egyre meg, ha fegyverkeznek, ha nem.

Az európai helyzet tényezőinek ilyen sorakozásával szemben a kelletlenül nagyobb optimizmus volna, ha az orosz kezdetnek közvetlen és teljes sikerében bíznánk.

Budapest, augusztus 29.

A költségvetés betervezése. Lukács László pénzügyminiszter — a Bud. Tud. értesítése szerint — az 1899. évi állami költségvetési előirányzatot valószínűleg szeptember 7-én, vagy 9-én fogja a magyar képviselőház elé terjeszteni.

A kiegyezés.

A magyar és az osztrák miniszterek ma délelőtt újabb tanácskozásra jöttek össze gróf Thunnál, délután félhárom órakor pedig valamennyien a királyhoz mentek kihallgatásra.

A mai tárgyalások.

Ma délelőtt az osztrák belügyi miniszteriumban, a hol az osztrák miniszterelnök lakik, volt újabb tanácskozás, melyen a két miniszterelnökön kívül a két kabinet szakminiszterei — magyar részről Lukács és báró Dániel, osztrák részről Kaizl és Bärenreither — vettek részt.

Ez a tanácskozás két óra hosszat tartott. A magyar miniszterek tizenkét órakor távoztak az osztrák belügyi palotából és a Bankgasseban szűkebb konferenciát tartottak.

Báró Bánffy tegnap délután valamennyi közös miniszterrel konferált, Kállay, Kriehammer, valamint gróf Thun is megjelentek a külügyminiszeri palotában, hol hosszabb értekezlet volt, melyen, úgy látszik, előkészítették a mai döntést.

A király ma délután félhárom órakor fogadta közös kihallgatásban báró Bánffy Dezso miniszterelnököt, Lukács László pénzügyi és báró Dániel Ernő kereskedelmi magyar minisztereket, továbbá gróf Thun osztrák miniszterelnököt, Kaizl pénzügyi és Bärenreither osztrák kereskedelmi minisztereket.

Az osztrák minisztertanács folytatja tárgyalásait, melyeket ma délben a magyar miniszterekkel folytatott tárgyalások után kezdett meg.

Felhívatos jelentések.

Bécsből tájékoztattak a „Bud. Tud.”-nak: A két miniszterelnök és a szakminiszterek tanácskozása ma délelőtt 10 óráig 12 óra utánig tartott.

A döntés a mai kihallgatáson, a melyen ma délután fél háromtól háromig báró Bánffy miniszterelnököt és Lukács László pénzügyminisztert a király fogadta, még nem következett be.

Holnap a király valószínűleg ismét fogadja a két miniszterelnököt és a szakminisztereket.

Ugyancsak a felhívatos Bud. Tud. jelenti: Jól értesült bécsi körökben az a hír érkezik ide, hogy az osztrák reichsrath egybehívása szeptember második harmadánál végre várható.

A megállás.

Az osztrák reichsrath egybehívása tehát elhatározott dolog. A reichsrathban rögtön megkezdik a kiegyezési javaslatok tárgyalását, míg a magyar parlamentben a miniszterelnök be fogja jelenteni, hogy odaát megkezdtek a kiegyezésnek parlamenti tárgyalását s ezek kimenetelét be kell várni.

A kiegyezés keresztülvitele az osztrák parlamentben nem lehetetlen, miután az ifju-cserek a kiegyezés mellett vannak és a német pártok lényeges része is; csak a keresztény-szocialisták és a Schönerer-párt fog ellene harcolni, de a Schönerer-párt a kiegyezéssel szemben sem fogja az obstrukciós fegyverrel alkalmazni.

Az osztrák kormány belement a reichsrath egybehívásába, mert ezt sokkal olcsóbb megoldásnak tekintik, mintha Magyarországnak az önálló berendezkedést kezdenék. A Neues Wiener Tagblatt meg is jegyzi, hogy egy alkotmányos kiegyezés sokkal olcsóbb, mint olyan, mely a 14. § segítségével jönne létre.

A reichsrath tanácskozásai folyamán lesznek közzétette azok az új módosítások is, melyeket a két kormány a legutóbbi konferenciákban egymással megállapított.

A tanácskozások eredményéről a N. Fr. Presse a következőket írja: A tegnap és ma folytatott miniszteri tanácskozások azt eredményezték, hogy még egy kísérlet egy forint adót fizetni. Ha nem fizet, a községen hajtja be az állam. A község azonban nem hajthatja be; mert szerszámt, ufolso vankosát, leveg egyetlen ruháját a törvény értelmében sem lehet lefoglani.

fog történni arra nézve, hogy a kiegyezést a reichsrath alkotmányos uton tárgyalás alá vegye, mielőtt Magyarország örendelkezési jogát igénybe vegye, Ausztria pedig a 14. §. alapján való intézkedésre kényszerítessék. A reichsrath szeptember hó második felében fog összejönni. A kiegyezési javaslatokat újabb csebe terjesztik és pedig azokkal a módosításokkal, a melyeket a kormány a mostani miniszteri konferenciákon érvényesíteni iparkodott. A magyar képviselőházban báró Bánffy kijelenté, hogy a kiegyezési javaslatok tárgyalása összefügg a reichsrath tárgyalásainak sikerességével és a kormány ennek folytán fenntartja a jogot, hogy a mennyiben a reichsrath tárgyalásai eredményre nem vezetnek, új javaslatokkal lépjen fel. A reichsrath feladata lesz még az új levélküldés megválasztása is, hogy a felbeszakitott kvótatárgyalások folytathatók legyenek. Csak ha a reichsrath teljes megröszécsé tünnek ki, fogják a magyar parlament örendelkezési jogát érvényesíteni. Hogy persze az osztrák kormány milyen módon iparkodik a reichsrathot akcióképessé tenni, e felett tökéletes honmái honol.

A közvélemény a lefegyverzésről.

Néhány szentimentális lap kivételével az egész világ sajtója nagy bizalmatlansággal fogadja a czár proppozícióját, sőt a francia lapok egyenesen harcias hangokat hallatnak.

A világhangulatról következő táviratainkkal számolunk be.

Ausztriában.

Bécs, aug. 29. A lapok behatón méltatják az orosz császár kezdeményezését a lefegyverzésre vonatkozólag, nagy rokonszenvvel fogadják ezt és kiemelik, hogy mindenütt örömet fog ez kelteni.

A Freidenkblatt azt mondja, hogy a föld legnagyobb birodalmának uralkodója ezzel a béke nagy horderejtű szolgálatába áll. Bizonyára a legmelegebb fogadtatásra számít az a nemes szívű erdő kezdeményezés, a mely az emberiség gazdasági fejlődése idejének az általános kultura magasosztásának is hódol.

A Neue Freie Presse így ír: A czár aljával a kezében mind békehírök új jelenség a történelemben. Ha ez a nagyszerű idea megvalósítható, úgy Európa új kulturális korszakba lép és a mostani czár neve a történelem egyik leghőbb lapján lesz megörökítve. Már az is nagy érdem, hogy egyáltalában javaslatba hozta a nemzetközi értekezletet a világhétközös biztosítására.

A Neues Wiener Tagblatt írja: Minden ország békebarátainak legmészebb álmait feléltalítja ez a kezdeményezés. Korszakalkotó és praktikus jelentőségű ennuiciáció ez, a mely bizonyára nem történt volna meg, ha a czár nem lenne már is biztos tudatában a legnagyobb hatalmak beleegyezésének. Az összehívás végső Kelet-Azsiában ebben a pillanatban a messzeségűt elvont. A keleti kérdések elcsúsznak, mert maga Oroszország hallatja a béke-szózatot. A hármasszóvetség hatalmai bizonyára szinte örömmel üdvözlök Oroszország felhívását.

A Vaterland azt mondja, hogy fenköt lelkéből erdő eszne az, a mely kifejezést nyert a császári nyilatkozásban.

Néhány lap késnek tarlja a kezdeményezés sikerét.

A Wiener Abendpost az orosz hivatalos lap közleményéről szólna, azt írja: A világhétközös barátainak törekvései a czár nemesszívű kezdeményezéséből új ösztönzést merítenek. Az Európában kötött szövetségeknek ugyanaz volt a céljuk: a béke fenntartása és biztosítása. A czár fenköt szellemű kezdeményezése, mint mindenütt, úgy itt is, illő előzetlen fogadtatásra talál, a melyet az a benső öhajás kísér, vajha sikerrel járja ez a nemes szándék.

Franciaországban.

Páris, aug. 29. A czár jegyzéke itt valóságos meglepetést kellett, természetesen első sorban a sovinszta körökben, melyek az alliance-t egyértelműnek tart-

egy forint adót fizetni. Ha nem fizet, a községen hajtja be az állam. A község azonban nem hajthatja be; mert szerszámt, ufolso vankosát, leveg egyetlen ruháját a törvény értelmében sem lehet lefoglani.

A bün apotheoziisa.

Néhány nappal ezelőtt egyik bécsi lapban megjelent az a védoirat, a melyet Dosztojevski negyvenkilenc év előtt a bírához intézett, mikor az azt a gyant alatt állt, hogy neki is része volt a híres Petrasevski-féle összeesküvésben.

Kevés ilyenfajta irat köti le az ember egész figyelmét annyira, mint leköttötte ez a védoirat, a mely a maga nemében egy páratlan ragyogó szellem megnyilatkozása. Nincs benne kevesebb szó, mint arról, hogy még ha vétkezett volna is Petrasevski, emberi ítélet erején nem foghatna rajta az emberi büntetés meletlatlanul érne.

A Nietzsche-féle Übermenschen ösfomájára az a kép, a melyet Dosztojevski Petrasevskiről megrajzol s az ember első formáját látja annak a beszélgetésnek, a mely utóbb a Raszkolnikov minden szociológus szemében olyan becsessé tette. A Raszkolnikov hatalmas egészében a legnagyobb részlet az a beszélgetés, a mely Porphirius Petrovics és Raszkolnikov között arról folyik, hogy vannak emberek, a kik nemcsak képesek mindenféle igazságtalanságot vagy bünt elkövetni, hanem jogot is éreznek magukban arra, hogy azt elkövetessék.

A bizonyítás nagy feladata Raszkolnikovra hárult. „A közönséges emberek” — mondta — „engedelmeskedni tartoznak, ép azért, mert közönségesek. A rendkívüli embereknek azonban joguk van arra, hogy mindenféle bünt elkövetésenek, minden törvényt lánftal tapossanak, ép azért, mert rendkívüli emberek. Minden törvényhozó, Lytkur, Szolon, Mohamed, Napoleon kivétel nélkül gonoszított volt már csak annál az egy körülménynél fogva is, hogy új törvényt adva, a régit megpolygatták, a melyt pedig a társadalom szentnek tartott, az eldöktől örökölt, s a melyt végre is megvédték volna. Az emberek örösi teremtés, az anyag, csak azért van, hogy bizonyos erők és keresztvezések foly-

Látogatás egy portugall gyarmaton.

— Irta: Terében J. — A Zöldfok-szigetek közelében nagy vihar ért utól bennünket s a kormányunk megsérült. Kínondhatatlanul megörültem ennek a balesetnek, mely más körülmények közt kellemetlenné válhatott volna.

Kapitányunk a San-Vincent-sziget felé irányozta a hajót, ez a sziget, mint általában az egész csoport portugall birtok, egyike ama csekély maradványnak, mely a portugallok egykori világbirodalmának emlékeleit képezi. Régen vágytam már közvetlen közelről látni egy ilyen gyarmatot, hogy állapotáról megíthessem, vajjon csakugyan igaz-e, hogy a portugallok a spanyoloknál még szerencsétlenebb gyarmatosítók, s hajdani nagyságuk összeomlását épen úgy megérdemelték mint ezek?

időrendben közelebbi dolgokat mondjak, ott vannak a kevés számú megmaradt portugall birtokok közt Laurence Marques Kelet-Afrikában, Goa Kelet-Indiában, Timor a Szunda-szigeteken — ezeken állandó a forrongás, a bennszülötteket ugyszóval csak állandó vérontással tarthatja fenn a portugall kormány.

Leggyakrabban azonban Európába el sem jut a lázadás híre; csak a statisztikából ismerjük bizonyos gyarmatok föllendülését. Annál többször beszélnek azonban a portugallok hőstetteiről a világteregeken járó hajósok, kik külön nemzetközi társadalmak képeznek a földeteken, folyton járnak-kelnek, cserélik a tengereket, a hajókat, s mindig tudnak híreket a világ más-más exotikus tájéka felől. Csak egy ilyen társaságban tapasztalja az ember, hogy mi minden történik meg az ég alatt azon kívül, a mit a Wolff-büro, vagy a Correspondenz Havas jonak lát a lapoknak megstingyónozni, s hogy ama híres nagy angol nyelvű világlapok olvasói mily hiányosan értesülnek az emberiség két harmadának viselt dolgairol.

De San-Vincentről akarok inni.

Alig, hogy a kikötőbe értünk, a kiéhezett és meghunyászkodó négerék vették körül a hajókat. Kényörögtek egy kis kenyérért, a miért aztán értékes kagylókat és korallokat adtak. Ha valaki pénzt adott nekik, lehorultak előtte és a lábát csokolták.

A hajó körül apró néger fiúcsók lanyáztak kis barkákbán. Ha valaki egy előbb felmutatott pénzdarabot a csónak közelében a vízbe dobott, négyen-ötven utána bukkant, hogy felhozzák, megmossák, és megtartsák.

magával; könyörögtek a hajósisztinek, alkalmazza őket bárminek, dolgozni fognak, csak vigye el őket innen!

Azt sem tudják, hova viszik őket, mi vár ott rájuk, javul-e valamin a sorsuk — csak elinnen, el! Körülnéztem a szigeten és megértettem e szegény feketékét.

San-Vincent szigeten van egy angol szénkereskedő. Az ott lakó táviradi hivatalnokokon kívül több állandó európai nem is tartózkodik e szigeten. A katonaság a szigetecsoport más szigeten, San-Antonio állomások. E szénkereskedő örösi országos adót fizet a portugall államnak. Ezt a sok adót a feketék keresik meg s hogy megkereshessék, arról az állam gondoskodik igen eredeti módon. A néger tudnillik megtanulta a földmívelést és megélt belőle. Adót azonban nem igen fizethetett, mert a föld nem valami termékeny. Hogy tehát a feketék ne éljenek haszontalanul, változtatni kellett a gazdasági viszonyokon és egyszerűen elszedték a földjeiket. Attól fogva aztán mehettek mind dolgozni a szénrakodó állomásra, melynek bérleto anyit fizetett nekik, hogy épen éhen meg ne haljanak. Azóta a san-vincenti szénrakodó állomást a Dél-Afrika tartó hajók mind felkeresik: ott olcsó a szén és gyors a kiszállítás. A hértő többszörös milliómos, a lisszaboni államkincstárnak pompás a bevétele, bennszülött fekete embertársaink azonban kezdenek visszafelé fordulni a majoui állapotba. Egy civilizált portugall, s hozzá, mint az operetben éneklük: „vigan dudál!”

De emellett az állam is alaposan kihasználja a feketéket. Először is természetesen a javát katonának szedi. De ezek nem hadakoznak, hanem utakat csinálnak a szigeten, erdöket kell nekik kiritani; a mi a tropikus éghajlat alatt nem olyan egyszerű dolog, mint minálunk. Százával halnak bele az emberföltöti erültetésbe, de az államnak több a bevétele, mint a kiadás s az a födolog. Ismeretes a nálunk divó napszamos-adó. Ennek értelmében minden napszamos köteles évenként

magával; könyörögtek a hajósisztinek, alkalmazza őket bárminek, dolgozni fognak, csak vigye el őket innen!

Elizás-Lotharingia visszaszerzésével. A diplomáciai világot a czár manifestációja meglepte. *Diplomáciai uton nem élte meg eszmései a jejjek közt.* Lehetőség, hogy a czár az uralkodókkal magukkal keresett egyetértést. Egy katona-diplomatának véleménye szerint a czár a kérdésnek nem adott praktikus formát. Általános lefejezéssel, melyet konferencián tárgyalnak, nem lehet ezélt éni. A lefejezés kérdéssel igen sok részletes kérdés áll kapcsolatban, melyeket egy konferencián nagyon nehéz szabályozni. A lefejezés megelőzőleg egy évtizedre terjedő békeszerződést kellene kötni. *A konferenciának általános bekefejezési kelleme lenni.* Hogy Franciaország beleegyezne-e vagy nem, az közömbös volna, mert Franciaország nem üzemeltet hadat egész Európának, még ha egész Európa lefejezést volna is. De feltehető, hogy a saját magatartása dacára a francia nép többsége a czár eseméjét lelkesedik. (N. Fr. Pr.)

Páris, aug. 29.

A legtöbb lap Franciaország beleegyezését az általános lefejezésre ahhoz a feltételhez köti, hogy előzőleg *Elszász-Lotharingia kérdést rendezni kell.* A *Jour* azt írja, hogy nem szabad elidejíteni, hogy Franciaország nincs abban a helyzetben, mint a többi hatalom. Mi — ugymond — még mindig vérzünk abból a sebből, melyet 1870-ben kaptunk. Mi egy nagy jogtalanság aldozata voltunk és ezt nem felejtjük el. A czár által összehívott konferencia első feladata lenne a főkérdést a méltányosság és jog elve szerint szabályozni, mert az általános egyetértés Németország és Franciaország lefejezése tette szükségessé és a lefejezés csak annak a kérdésnek a megoldása után lehetséges, mely a fejejezést okozta.

A *Temps* ezt írja: Arról van szó, hogy konferenciát hívjanak egybe, azoknak az eszüköknek a tanulmányozása végett, melyek a népeknek a tartós, valódi béke jöteleméit biztosítják, és nem általános lefejezésről van szó. Ugy tetszhetik, hogy Muravjev közzéadta a felet Goshen beszédére. E tekintetben szellemes lehetne azt nevezni. De ha körül néznék Európában, azt kell kérdőnünk, hogy mikép fog ez eszméről Vilmos császár gondolkozni, a ki nem szeret második szerepet játszani és a kinek hadügyminiszter épen a gyalogság szaporítását készíti elő, és mikép fog gondolkodni Ausztria-Magyarországra? Ott a kiegyezés megújításának lehetőségével szemben és a nemzetiségi küzdelmekkel szemben a hadsereg még az egység szimbólumának és palladiumának tekinthető. A mi Franciaországot illeti, mely a forradalmi eszmének barátja, nem kellene-e neki létéről lemondani? Nem felejtjük el azokat a szavakat, melyeket a czár Tochnauban mondott a népek jogáról, melyek nem adhatók meg, mint az állatok és arról az igazságról, melyet 1870-ben megtámadtak, a nélkül, hogy mindez ideig a támadást megtorolták volna. (N. Fr. Pr.)

Páris, aug. 29.

Az ember érdeklődését várja, hogy minő álláspontra fog helyezkedni a francia közvélemény a czár javaslatával szemben. Az egész orosz francia szövetségnek csak az az érdeke van, hogy Franciaország néve jelentőse, mert a francziák ebben a szövetségben a revanche-pondolat erősítését látják az orosz szövetségük ellenük, hogy neki visszacsorozni Elszász-Lotharingiát. A czár lefejezési eszméje nem igen illik ezek közé a tervek közé, mert nagyon sok *lyéputat rombol le.* A czár nyilatkozatában francia részről feltűnik, hogy ugyanazok a szavak „*equité et droit*”, használtak, mely szavakat a czár egy évvel ezelőtt a „*Pothuau*” hajón a pohárköszöntők alkalmával használta, a mikor is ünneplésen kiáltotta az orosz-francia szövetséget. Ezen szavaknak egy évvel ezelőtt olyan értelmet tulajdonítottak, mintha Rízsász-Lotharingia visszacsorozásra vonatkoznának. A francia lapok zavarban vannak, hogy magyarul a leszerelési nyilatkozatot.

A *Figaro*-ban Cornély így ír: «De kell látni, hogy bizarr találkozás az eseményeknek: egy szocialista képviselő jelenti kerülésnek, hogy precízebben akarja formulálni a szocialista pártnak azt a törekvését, hogy Franciaország lefejezesse magát s az állandó hadsereg miliciával helyettesítse Svájc mintáját.

Ugyanezen napon a pétervári hivatalos lapban megjelenik egy felszólítás az általános lefejezésre és ez a felszólítás figyelemre méltó egy a tartalomra, mint szövegezésre nézve. Az egész világ szónokainak és íróinak anyagi fog szolgálni és polémiákra fog alkalmat adni.

Reméljük, hogy az a pesszimista felfogás hamis, mely ebben a legjobb ürügyet látja a háborúra, hogy általános lefejezést kívánunk. Vaillant szocialista indítvány és Muravjev javaslata közt nagy különbség van.

Vaillant a lefejezést csak Franciaország számára kívánja, míg Oroszország általános lefejezést óhajt. Attól kell azonban félni, hogy egy az orosz általános lefejezést kívánunk. Vaillant szocialista indítvány és Muravjev javaslata közt nagy különbség van.

A *Matin* szerint illik az ifjú czárhoz, hogy ilyen szép álmokat szőjön. Ha egy napon egy indiszkrét hírlapíró a királyokhoz kérdést intézne, hogy mi volt életük huszadik évében az ideáljuk, a czár joggal válaszolhatna büszkén Muravjev köriratára. De mi francziák nem mondhatjuk ki egész hangosan, hogy miért tartjuk mi ezt az álmot álmoknak, melynek megvalósulása még hosszú idő kérdése. A szerencséségtől sújtott népekre más szerep vár, mint az, hogy a hadsergekkel szelnek eresznek, fegyverők aczéjából békes szerzőknek követőjüknek. Országunk barátjának, szövetségének nem lett volna szabad elfelednie, hogy a mi határaink kevesebb intaktak s a mi szövetségünknek ez az improvizált humanitárius aktsual nem lett volna szabad abba a kényszerhelyzetbe hoznia bennünket, hogy megtagadjuk a konferencián való részvételt, vagy pedig nyíltan kimondjuk, hogy minő érzelmeivel meggyünk bele a konferenciába.

A *Rappel* szintén azt hiszi, hogy először azt kell a méltányosság joga alapján helyrehozni, a mi a multak támadásából Franciaországban még hatást éreztet.

A *Sicéle* azt mondja, hogy ez a kísérlet a katonai szenvedélyek újbredése közepett a magasabb érdeket képviseli.

A *Libre Parole* tökéletesen helyesli a czár eljárását. A *Petit Journal* reméli, hogy a kilátásba helyezett értekezlet a népek elévülhetetlen joga szerint rendezik majd azokat az alapvető kérdéseket, melyeknek megoldása eddig a béke akadályja volt.

A *Petit République* azt mondja, hogy Miklós czár nagy tettet művelt, a melynek jelentőségét meg emeli az, hogy váratlanul történt. Csak hogy a czár álmát egyedül a szocializmus valószínűsíti.

A *Voltaire* azt mondja, hogy a mi Franciaországot nem tehetett meg, annak teljesítésével kecsagott az Oroszországgal való szövetség. Ma betesjesül, a mi a szövetség ígért.

Az *Ecclair* azt mondja, hogy a XX. század legszebb problémájával fog megkezdődni, a mely valaha a népek tanácsa elé terjesztették.

Az *Autorité* méltánylással és elismeréssel adódik a czár intencióknak.

Németországban.

Berlin, aug. 29.

A *Nationalzeitung* az orosz hivatalos lap közleményéről szólva, azt mondja: A czár és minisztere bizonyára nem álltak magukat abban a tekintetben, hogy Muravjev jegyzéke egyelőre nem szűtheti meg azokat az okokat, a melyek az egyre növekvő fejejezést évtizedek óta előidéztek: a népek szenvedélyeit, sok államnak régi tejeszkedési vágyait, a gazdasági alapokon nyugvó és fajta újabb vállalkozásokat, a versengést és a bizalmatlanságot, a mely ebből eredt. Ha egy nagyhatalom kormánya mindezek ellenére így felhívást intézett a többi kormányokhoz, akkor azt mindentől komoly megfontolásra méltónak kell élnemni.

A *Fossische Zeitung* azt hiszi, hogy egy oly hatalmas embernek ilyen lépése nem maradhat minden sikeres következmény nélkül. Nem magában az értekezlet javaslatba hozatalában rejlik a körvél jelentőse, hanem abban a megokolásban, hogy nehézségeket kell leküzdeni. Az eredmény elodázható ugyan, de teljesen meg nem hiúsítható. A kongresszuson, a mely kétségkívül össze fog ülni, a népek szívére és fejére oly nagy mértékben lesz szükség, a mint talán még soha semmiféle kongresszuson sem.

A *Kreuzzeitung* azt mondja, hogy a császári kezdeményezést a béke minden barátja osztatlan örömmel fogja üdvözölni, de ma még senki sem írhethi meg annak horderejét. E nyilatkozat félre nem magyarázható kijelentése annak, hogy a czár, a mennyiben rajta áll, a béke fenntartására törekszik. Hogy a czár javaslata nem találkozik osztatlan hozzájárulással, azt az édesen-kesernyes hangulat bizonyítja, a melyvel az értekezlet eszméjét Franciaországban fogadják.

A *Post* így ír: Nemes emberbaráti szándék nyert itt kifejezést, a mely a katonai vértzet

terhe alatt nyugó népek iránt való mélyeség rokonérzéséből ered. Az a melegen hangoztatott óhaj, hogy a nemzeti kultúrát, a gazdasági haladást, a javak szaporítását és nyomasztó bilincsektől megszabadulva minél gyorsabb előhaladásba lássa, mindenütt meg fogja szerezni a czárnak a legigazabb szívűből jövő szimpátiát. Németországban természetesen minden körben a legnagyobb örömmel üdvözölni a lefejezési javaslatot.

A *Berliner Neste Nachrichten* a legészintébb közömmel üdvözi a czár nemes szándéku kezdeményezést. Németország békeszeretetének bizonyítására nincs szükség.

Köln, aug. 29.

Az ultramontán Kölnische Volkszeitung az orosz lefejezési indítványt nagyon pesszimistákusan fogadja. Ha tekintetbe vesszük az orosz politika történetét, nem lehet a politika hirtelen önzetlen-ségében hinni. Meg lehetünk győződve arról, hogy ha Oroszországnak, úgy mint Németországnak, a legerősebb szárazföldi hadserege volna, vagy ha mint Angliának a legerősebb flottája volna, nem jutott volna a lefejezés gondolatára. Oroszország az a hatalom, melyet területének kiterjedése és elhatározottsága folytán a legnehezebben lehet ellenőrizni az iránt, hogy a saját javaslatait végrehajlja-e. Oroszország új hatalmi állása Kínában egészen katonai alapra van építve. Hogy Oroszország valamennyi tervét Kína, Perzsia és Afganisztán ellen feladhassa, az ki van zárva. (N. Fr. Pr.)

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök időkre szóló, elenyészhetetlen dicső emléke marad II. Miklós czárnak. Mint e nagy-szabasu humanitárius eszme hirdetője, a mely eszmének teljes megvalósítása általánosan a világot és az emberiség fejlődésében a haladásnak egyik legnagyobb lépése lenne, a czár, mint ember és uralkodó, a legmagasabb csuera lép és biztosítja a népek a halhatatlanságot. Hogy a német birodalom nagy örömmel üdvözi a czár e kezdeményezését és kész a javaslatba hozott értekezleten a nagy és szent múlt létrejöveteleiben a legderékabban közreműködni, az magától értetődő dolog. Vajon a lefejezés gondolata és az a kilátás, a melyet megnyit, nem túlságos szép-e a mi nemzeti elvontéletek által szét-szaggatott korunkban, vajon megvalósítása elé nem göröndinek-e leküzdhetetlen nehézségek és akadályok, azt persze meg kell kérni; de mindenesetre nagy és jelentős szó hangzott el, a melyet nemcsak azért, mert arról a helyről jött, hanem önmagáért is, mint igazi kultúraeredeteket, a legészintébb örömmel kell üdvözölni és a mely meg akkor sem veszne el az emberiségre nézve, ha e pillanatban nem járna az óhajtot és kívánatos sikerrel.

Az orosz czár békekezdeményéről szólva, a *Hamburg Correspondent* azt mondja: Ez a béke-szerződés örök

